

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: A. K., bytem B., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen MPSV)*, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 4.5.2015 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.4.2015, č.j. MPSV-UM/4491/15/4S-PZK o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.5.2015 žalobkyně (nar. 9.1.1949) napadla rozhodnutí žalovaného ze dne 14.4.2015, č.j. MPSV-UM/4491/15/4S-PZK, protože s ním nesouhlasí kvůli tomu, že dne 15.12.2014 podala žádost o průkaz ZTP, který měla přiznaný od roku 2003 do října 2012, ovšem žádost byla zamítnuta, přestože její zdravotní stav je horší. Vyjádřila se k přístupu jejího ošetřujícího lékaře a k podkladům pro posudek OSSZ, když mimo jiné uvedla, že rozhodující podklady v něm byly uvedeny správně, až na neurologické, neboť MUDr. B. již není její ošetřující lékař, tím je MUDr. K. a v zastoupení MUDr. R. a od nich jsou i čerstvější zprávy. Také namítla novější zprávu z RTG páteře z listopadu 2013, zohledněny nebyly její polykací obtíže, ortopedická vyšetření (lékařské zprávy MUDr. Š. a MUDr. Š.). K posudku v rámci odvolacího řízení žalobkyně uvedla, že nečerpá ze zprávy TRN ze dne 12.11.2014, ale ze starší, a také nebyly zmíněny problémy motoriky rukou, které má již léta (zpráva revmatologa ze dne 16.5.2002), tedy žádá opět přiznání průkazu ZTP. Žalobkyně se vyjádřila ke svému zdravotnímu stavu a připojila lékařské zprávy k prokázání svých tvrzení (od MUDr. K. ze dne 19.2.2015, MUDr. V. ze dne 5.3.2015, MUDr. H. ze dne 20.4.2015, MUDr. H. ze dne 28.4.2015 a MUDr. H. ze dne 29.4.2015). K výzvě soudu odstranila žalobkyně vady žaloby podáním ze dne 25.5.2015, kdy navrhla, aby soud napadené

i jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni, kontaktního pracoviště Tachov (dále jen **ÚP**) ze dne 27.1.2015, č.j. 13535/15/TC zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně uvedla, že napadá výrok, že je osobou s nárokem na přiznání průkazu se zdravotním postižením označený symbolem „TP“. Nesouhlasí s výroky o jejím zdravotním stavu uvedenými MUDr. M. B. a s použitím starých lékařských zpráv, které zkreslují její zdravotní stav, když před posouzením OSSZ zaslala veškeré nové zprávy, jež měla k dispozici, včetně RTG z října 2013, přitom ve zprávách je stále uváděn RTG páteře z roku 2008. Lékařské zprávy MUDr. Š. a MUDr. H. jsou dle žalobkyně nekorektní. MUDr. L. v posudku použil staré hodnocení TRN a nepřihlédl ke zprávám ortopedů. V posudku PK MPSV je uvedena dechová nedostatečnost těžkého stupně a funkčně těžké smyslové postižení nebo psychické postižení, což je dle žalobkyně odst. II. přílohy 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. (*K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí.*)

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.4.2015 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně dne 15.12.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením (dále jen **ZTP**), kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**) dne 7.1.2015 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů* (dále jen **zákon**), že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením* (dále jen **vyhláška**), vydáno rozhodnutí ÚP dne 27.1.2015 č.j. 13535/15/TC, jímž byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“. Po včasném odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 27.1.2015 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 31.3.2015, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ s tím, že jde ale o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky a tento stav existoval i k datu 1.12.2014 s platností trvale. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobkyně a v posudku konstatovala, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odstavce 2 zákona. Nebylo zjištěno zdravotní postižení na úrovni těžkého nebo zvláště těžkého omezení pohyblivosti a orientace, neboť nebyly prokázány anatomické ztráty končetin, ochrnutí končetin, ztuhnutí páteře, těžké omezení hybnosti kyčelních nebo kolenních kloubů, oběhová nedostatečnost nebo dechová nedostatečnost těžkého stupně, funkčně těžké smyslové postižení nebo psychické postižení. Dále bylo uvedeno, že žalovaný zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. V posudku nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti. Komise byla věcně příslušná a usnášení schopná. PK MPSV zpracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Důvodem, který vedl žalovaného k částečné změně uvedeného rozhodnutí, je skutečnost, že podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení. Vzhledem k tomu, že označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby úplně nebo prakticky nevidomé, není předmětem řízení, odvolací orgán výrokovou část napadeného rozhodnutí zčásti změnil výrokem I. (ve výroku rozhodnutí slova „neoznačený žádným ze symbolů

označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby úplně nebo prakticky nevidomé“ vypustil) a ve zbytku rozhodnutí ÚP ze dne 27.1.2015 potvrdil (výrok II.).

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 21.9.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Rozhodnutí bylo dle žalovaného vydáno v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutné toto rozhodnutí zrušit. (Vyjádření bylo následně doručeno žalobkyni.)

Ze zasláního správního spisu bylo zjištěno, že jeho obsah odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 15.12.2014, doručená ÚP téhož dne, v níž není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Rovněž v posudku OSSZ ze dne 7.1.2015 je popsán toliko zdravotní stav žalobkyně, ale není uvedeno, jaký druh průkazu má být přiznán. Z posudku PK MPSV ze dne 31.3.2015 vyplývá, že žalobkyně nebyla přítomna a odborný lékař z oboru neurologie zhodnotil i lékařské zprávy připojené k odvolání. K námitkám žalobkyně komise sdělila, že nebylo zjištěno zdravotní postižení na úrovni těžkého nebo zvláště těžkého omezení pohyblivosti a orientace, neboť nebyly prokázány anatomické ztráty končetin, ochrnutí končetin, ztuhnutí páteře, těžké omezení hybnosti kyčelních nebo kolenních kloubů, oběhová nedostatečnost nebo dechová nedostatečnost těžkého stupně, funkčně těžké smyslové postižení nebo psychické postižení. Žalobkyně byla žalovaným dne 2.4.2015 písemně vyrozuměna o pokračování v řízení a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, za nějž byl označen posudek PK MPSV ze dne 31.3.2015; tuto písemnost si dle přiložené doručky osobně převzala dne 8.4.2015, ovšem v určené lhůtě se k podkladům rozhodnutí nijak nevyjádřila. Následně žalovaný dne 14.4.2015 vydal i vypravil napadené rozhodnutí, které bylo žalobkyni doručeno dle doručky dne 16.4.2015.

Poté žalobkyně ve svém podání dne 19.10.2015 uvedla, že podala stížnost na lékaře neurologie vzhledem k účinkům jeho léčby, a v příloze zaslala soudu stanovisko Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 14.10.2015, v němž je uvedeno, že žalobkyně má velmi závažné neurologické onemocnění charakteru myastenic gravis, ale také revmatologické onemocnění, chorobu obstrukční plicní nemoc, astma bronchiale, osteoporózu s velmi komplikovanou léčbou, které s sebou nese řadu možných vedlejších účinků (*pozn. tato zpráva pochází až z doby po vydání napadeného rozhodnutí*).

Dalším podáním ze dne 23.10.2015 pak žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného k žalobě tak, že v několika bodech odcitovala lékařské zprávy a zhodnotila postup jednotlivých ošetřujících lékařů s tím, že nejlepší přehled o jejím stavu pohybového ústrojí má podle ní MUDr. H.. Žalobkyně uvedla, že vyskytne-li se dvojí varianta, vždy si lékaři vyberou tu slabší, a že když se to lékařům hodí je v podstatě „zdravá“ a když se jim to hodí je závažně nemocná. Na své žalobě setrvala a dále sdělila, že v případě úspěchu ve věci nežádá soudní výlohy.

Soud ve věci rozhodl dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když s tímto postupem žalobkyně i žalovaný souhlasili (žalovaný výslovně a žalobkyně se v určené lhůtě nevyjádřila).

Podle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 *správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Dle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 14.4.2015*.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle *odst. 1* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle *odst. 2* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V *odst. 3* je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle *odst. 4* nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se

rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a)

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Dle § 2b) vyhlášky zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce a v ní je uvedeno následující:

1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. g) postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře,

písm. i) omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích.

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. a) – n).

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 14.4.2015 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobkyni, byť s ním nesouhlasí.

Dle zjištění soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s § 68 správního

řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobkyně neprokázala svá tvrzení o tom, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu označeného „ZTP“ dle § 34 odst. 3 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ dle § 34 odst. 2 zákona. PK MPSV se vyjádřila v posudku ze dne 31.3.2015 k námitkám žalobkyně uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 27.1.2015 a žádnou z nich neshledala důvodnou.

K námitkám žalobkyně pak soud konstatuje, že tato si chybně vykládala zmínku PK MPSV o dechové nedostatečnosti těžkého stupně, jako splněnou podmínku pro hodnocení jejího zdravotního stavu podle druhého odstavce přílohy 4 vyhlášky, když komise o tomto postižení hovoří v posudku právě ve vztahu k námitce z odvolání žalobkyně a uvádí, že toto zdravotní postižení nebylo zjištěno. Zbylé námitky se pak týkají samotných ošetřujících lékařů žalobkyně, obsahu jejich lékařských zpráv a jejich použití při posouzení jejího zdravotního stavu. K tomuto soud uvádí, že ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že komise zohlednila ve svém posudku veškeré lékařské zprávy, které měla k dispozici. Žalobkyně namítá, že nebyly zohledněny některé novější zprávy od jejích ošetřujících lékařů, ovšem v tomto směru je nutné konstatovat, že je to právě žalobkyně, na niž spočívá zodpovědnost za to, aby komise měla k posouzení veškeré nové lékařské zprávy, pokud se v mezidobí tj. od podání žádosti přes posouzení lékařem OSSZ až do jednání PK MPSV, podrobí dalším lékařským vyšetřením, jelikož důkazní břemeno spočívá na žalobci, tj. na ní. Nesprávně se domnívá, že její praktický lékař vždy obdrží veškeré zprávy o jejím zdravotním stavu, když je již několik let odborní lékaři nikomu automaticky nezasílají, předávají je pacientovi a ten je má ve vlastním zájmu předat svému praktickému lékaři, aby tento měl kompletní přehled o zdravotním stavu pacienta. Je tedy logické, že komise měla k dispozici pouze ty zprávy, které jí byly předloženy praktickým lékařem a dále ty, které žalobkyně sama připojila ke svému odvolání. Komise se podrobně zabývala aktuálním zdravotním stavem žalobkyně, což dokazuje i změna hodnocení zdravotního postižení podle písm. g) namísto hodnocení OSSZ dle písm. i), když k tomuto uvedla, že toto postižení je u žalobkyně aktuálně vážnější. Pokud žalobkyně namítala, že nebyly zohledněny zprávy doložené k žalobě, konkrétně od MUDr. K. ze dne 19.2.2015, MUDr. V. ze dne 5.3.2015, MUDr. H. ze dne 20.4.2015, MUDr. H. ze dne 28.4.2015 a MUDr. H. ze dne 29.4.2015, je zřejmé, že tyto neměla komise k dispozici, neboť jí nebyly žalobkyní předloženy a většina z nich byla dokonce vyhotovena až po jednání komise (31.3.2015), přičemž některé jsou datovány až po vydání napadeného rozhodnutí, tedy by je ani nebylo možno zohlednit, stejně jako vyjádření ke zdravotnímu stavu žalobkyně ve stanovisku Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 14.10.2015. Žalobkyně navíc měla možnost se k samotnému posudku komise a případné absenci některých podkladů vyjádřit ještě před vydáním rozhodnutí žalovaného, jak jí bylo sděleno žalovaným, přičemž při té příležitosti mohla předložit i další lékařské zprávy, které nebyly zohledněny, a v takovém případě by si správní orgán vyžádal doplňující posudek o jejím zdravotním stavu. Této možnosti ovšem žalobkyně nevyužila, ačkoliv o ní byla řádně poučena žalovaným písemně, když jí byla písemnost doručena dle doručky dne 8.4.2015, tudíž tato nečinnost jde k její tíži. Z obsahu podání žalobkyně je zřejmé i to, že s řadou svých ošetřujících lékařů není spokojená, když je

označuje za nekorektní, ovšem v tomto směru je možným řešením změna těchto lékařů, což je pouze věcí žalobkyně, když volba praktického i specializovaného lékaře záleží na rozhodnutí pacienta. Soud není oprávněn hodnotit zdravotní stav žalobkyně, což je v kompetenci posudkových lékařů a komise, ani jeho odborné posouzení lékaři a vzhledem k tomu, že nebyl přítomen vyšetření žalobkyně, nemůže hodnotit ani samotné chování jednotlivých lékařů, vychází tedy pouze s obsahu listinných dokumentů, přičemž žalobkyně měla možnost podat stížnost na chování lékařů.

Soud konstatuje, že žalovaný, respektive komise posoudila zdravotní stav žalobkyně dle jí známých, tj. doložených lékařských zpráv v době rozhodování. Pokud se v mezidobí zdravotní stav žalobkyně změnil, může být tato změna, doložená novými lékařskými zprávami, zohledněna pouze v novém správním řízení po podání nové žádosti o průkaz ZTP či ZTP/P. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalovaného, pokud není v souladu s přáním žalobkyně, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři a komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posoudit zdravotní stav žadatele ohledně přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením a to v souladu s platnou právní úpravou. I přes toto rozhodnutí má žalobkyně možnost kdykoli znovu podat novou žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li její žádosti vyhověno.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 4.5.2015 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, i když je žalobkyně jiného názoru. Soud proto žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. května 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně